

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 238/05-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. D., S., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1, čl. 22, čl. 35 ods. 1, čl. 39, čl. 46, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d), čl. 13 a čl. 39 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6 C 792/93, sp. zn. 4 C 107/2003, sp. zn. 2 T 12/96, sp. zn. 6 T 320/97, sp. zn. 3 C 640/94, sp. zn. 7 C 681/98, uzneseniami vo veci sp. zn. Er 6/96, sp. zn. Ex 26/96, sp. zn. Er 219/96 a opatreniami Krajského súdu v Košiciach č. k. 4 K 162/99-49 a č. k. 4 K 162/99-90 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. D. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2005 doručená sťažnosť Ing. J. D., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základných práv podľa čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 16, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20

ods. 1, čl. 22, čl. 35 ods. 1, čl. 39, čl. 46, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. d), čl. 13 a čl. 39 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 6 C 792/93, sp. zn. 4 C 107/2003, sp. zn. 2 T 12/96, sp. zn. 6 T 320/97, sp. zn. 3 C 640/94, sp. zn. 7 C 681/98, uzneseniami vo veci sp. zn. Er 6/96, sp. zn. Ex 26/96, sp. zn. Er 219/96 a opatreniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 K 162/99-49 a č. k. 4 K 162/99-90.

Z nejasného obsahu sťažnosti vyplýva, že:

Sťažovateľ sa domáha toho, aby ústavný súd zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 792/93-14 zo 16. februára 1994 z dôvodu jeho neplatnosti v zmysle ustanovenia § 26a zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby. Sťažovateľ tvrdí, že podľa tohto ustanovenia mu nikto nemôže dať výpoveď z nájmu jeho vydraženej prevádzkovej jednotky do 31. decembra 1993. Sťažovateľ namieta, že týmto napadnutým rozhodnutím bolo porušené najmä jeho základné právo podľa čl. 35 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy.

Ďalej sa sťažovateľ domáha toho, aby ústavný súd rozhodol o vylúčení nákupného strediska Z. v S. z konkurznej podstaty úpadcu Z. S. v konkurznom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 4 K 162/99 a vyhlásil opatrenia krajského súdu č. k. 4 K 162/99-49 a č. k. 4 K 162/99-90 za neplatné. Uvedený návrh sťažovateľ odôvodňuje svojím podaním z 15. decembra 1998, ktorým podal návrh na uplatnenie prednostného práva na odkúpenie uvedeného nákupného strediska.

Sťažovateľ požaduje zrušiť rozsudok okresného súdu č. k. 4 C 107/03-120 z 11. júla 2005 a rozsudok v konaní sp. zn. 6 T 320/97, pričom zo sťažnosti nie je zrejmé, z akého konkrétneho dôvodu sťažovateľ napáda tieto rozhodnutia, ani aké jeho základné právo alebo sloboda boli týmito rozhodnutiami porušené.

Ďalej sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd zrušil rozsudok okresného súdu v konaní sp. zn. 2 T 12/96, ktorým bol sťažovateľ odsúdený za trestný čin podvodu, pričom sťažovateľ namieta, že jeho odsúdenie bolo vopred pripravené.

Sťažovateľ spochybňuje správnosť postupu a rozhodnutí súdneho exekútora v konaniach sp. zn. Er 6/96, sp. zn. Ex 26/96 a sp. zn. Er 219/97 a požaduje, aby ústavný súd zrušil všetky uznesenia v týchto konaniach.

Napokon sa sťažovateľ domáha toho, aby ústavný súd uložil mestu S. v konaní sp. zn. 3 C 640/94 (sp. zn. 7 C 681/98) povinnosť zaplatiť sťažovateľovi škodu a ušlý zisk vo výške 5 000 Sk denne od 3. mája 1998 s 18 % úrokom, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu úmyselného bránenia v slobodnom podnikaní.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Sťažovateľ namietal predovšetkým porušenie svojich označených základných práv:

a) rozsudkom okresného súdu č. k. 6 C 792/93-14 zo 16. februára 1994, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 21. marca 1994,

b) rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 12/96 zo 6. mája 1996, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 4. júla 1996,

c) rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6 T 320/97 z 15. apríla 1998, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 20. januára 1999,

d) rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3 C 640/94 z 5. októbra 2004, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 28. apríla 2005,

e) rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 C 681/98 z 5. apríla 2004, ktorý podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 16. februára 2005,

f) uzneseniami vo veci sp. zn. Er 6/96, sp. zn. Ex 26/96, sp. zn. Er 219/96, ktoré podľa zistenia ústavného súdu nadobudli právoplatnosť 16. októbra 1998,

g) opatrením krajského súdu č. k. 4 K 162/99-49, ktoré podľa zistenia ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 11. apríla 2000,

h) opatrením krajského súdu č. k. 4 K 162/99-90, ktoré podľa zistenia ústavného súdu nadobudlo právoplatnosť 28. júna 2000.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03).

Nedodržanie tejto lehoty je teda zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti.

Predmetná sťažnosť (bez datovania) bola ústavnému súdu doručená 7. októbra 2005, teda vo vzťahu k rozhodnutiam uvedeným pod písmenami a) až h) tejto časti sťažnosti už

dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom, preto bolo potrebné v tejto časti sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú.

2. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok okresného súdu č. k. 4 C 107/03-120 z 11. júla 2005, ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu 5. septembra 2005 odvolanie.

Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať uvedený rozsudok okresného súdu, pretože o odvolaní voči tomuto rozsudku bude rozhodovať krajský súd. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. novembra 2005